

Inhoudsopgave van de toelichting

Deel A Inleiding

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel van het plan	1
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	1
1.3	Voorgaande bestemmingsplannen	2
1.4	Leeswijzer	2

Deel B Planbeschrijving

2	Planbeschrijving	3
2.1	Bestaande situatie	5
2.2	Ontwikkelingen	6
2.3	Juridische aspecten	7

Deel C Verantwoording

3	Ruimtelijke Ordening	11
3.1	Kader	13
3.2	Onderzoek	17
3.3	Conclusies	17
4	Natuur en landschap	19
4.1	Kader	19
4.2	Onderzoek	21
4.3	Conclusie	21
5	Water	23
5.1	Kader	23
5.2	Onderzoek	24
5.3	Conclusie	24
6	Archeologie en cultuurhistorie	25
6.1	Archeologie	25
6.2	Cultuurhistorie	27
7	Milieu	29
7.1	Algemeen	29
7.2	M.e.r.-beoordeling	29
7.3	Bodemkwaliteit	29
7.4	Akoestische aspecten	31
7.5	Luchtkwaliteit	32
7.6	Externe veiligheid	33
7.7	Overige belemmeringen	34

Deel D Uitvoerbaarheid en procedure

8	Uitvoerbaarheid	35
8.1	Economische uitvoerbaarheid	37
8.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	37
9	Procedure	39
9.1	Vorbereidingsfase	39
9.2	Ontwerpfase	39
9.3	Vaststellingsfase	40

Bijlagen bij de toelichting

- Bijlage 1: Nota van beantwoording vooroverlegreacties artikel 3.1.1. Wro "Bestemmingsplan Buitengebied 2011, deelplan Achterbroek", 16-0020536
- Bijlage 2: Nota van beantwoording zienswijzen bestemmingsplan 'Buitengebied 2011, deelplan Achterbroek'

Deel A: Inleiding

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel van het plan

De afgelopen tweeënhalve jaar hebben het Rijk en de provincies een grote omwenteling teweeggebracht in het denken over natuurontwikkeling in Nederland. De wens en noodzaak ontstonden om te bezuinigen op natuur en recreatie en tegelijkertijd het beleidsterrein natuur te decentraliseren naar de provincies. De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) moest compacter, met minder middelen en een langere realisatietermijn. Dit heeft geleid tot de herijkte EHS.

Provinciale Staten hebben op 9 juli 2014 de Visie Ruimte en Mobiliteit en de Verordening Ruimte vastgesteld. In de Verordening Ruimte is de herijkte EHS opgenomen waarin de ruimtelijke effecten van de beleidswijzigingen ten aanzien van de EHS uit de Beleidsvisie Groen (Provinciale Staten januari 2013) zijn verwerkt.

Bij de herijking van de EHS is deelgebied Achterbroek komen te vervallen. Ter plaatse zal geen natuur meer worden gerealiseerd, op enkele uitzonderingen na. In het bestemmingsplan Buitengebied van de voormalige gemeente Bergambacht is destijds dit deelgebied buiten het bestemmingsplan gelaten, omdat in het kader van het Veenweidepact een apart bestemmingsplan zou worden opgesteld voor de geplande natuurontwikkeling. Nu dit deelgebied is komen te vervallen, zal de agrarische functie gehandhaafd blijven. Omdat het vigerende bestemmingsplan ouder dan tien jaar is, is het wenselijk voor dit deelgebied een bestemmingsplan op te stellen waarin de agrarische bestemming gecontinueerd wordt.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied betreft het deelgebied Achterbroek van het buitengebied van Krimpenerwaard, dat bij de herijking van de EHS als EHS is komen te vervallen. Dit deelgebied bestaat uit de agrarische gronden gelegen achter de percelen Achterbroek 1 tot en met 55 (oneven nummers) en Achterbroek 2 tot en met 16 (even nummers).

De plangrens van het plangebied sluit in het noordwesten aan op de gemeentegrens van de voormalige gemeente Bergambacht. In het noordoosten, het oosten en het zuiden sluit de plangrens aan op de plangrens van het bestemmingsplan Buitengebied 2011 van de voormalige gemeente Bergambacht. In het westen wordt aangesloten op de plangrens van het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan Natuurgebieden Veenweidepact Krimpenerwaard, deelgebied Berkenwoudse Driehoek.

De nieuwe natuurbegrenzing is in de provinciale structuurvisie van december 2014 vastgelegd. Het bestemmingsplan volgt de aangepaste begrenzing. Alle gronden die in de structuurvisie zijn aangewezen als natuur worden opgenomen in een separaat bestemmingsplan en zijn daarom geen onderdeel van dit bestemmingsplan.

1.3 Voorgaande bestemmingsplannen

Het voorliggende nieuwe bestemmingsplan vervangt het bestemmingsplan Landelijk gebied Berkenwoude 1982. Daarnaast is de bestemming voor de gasleiding uit het Inpassingsplan Aardgastransportleiding Beverwijk – Wijngaarden in het bestemmingsplan opgenomen.

1.4 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit vier delen. Dit deel, deel A, bevat een aantal algemene planaspecten. Hierna volgt deel B. Daarin vindt de planbeschrijving plaats en wordt tevens een toelichting gegeven op de bestemmingsmethodiek. Deel C vormt feitelijk de achterliggende onderbouwing voor de keuzes die in deel B worden gemaakt ten aanzien van, onder andere, ruimtelijke ordening, natuur en landschap, water, archeologie en cultuurhistorie en milieu. In deel D, tenslotte, wordt de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aangetoond en wordt ook ingegaan op de procedure.

Deel B: Planbeschrijving

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

Het gebied gelegen achter de percelen aan de Achterbroek bestaat voornamelijk uit agrarisch gebied in de vorm van weilanden, gekenmerkt door het veenontginningslandschap. Achter het perceel Achterbroek 27-29 is een naturistencamping/kampeerterein gelegen. En aan de Wellepoort is een aantal woonpercelen gelegen.

Langs de Achterbroek en Wellepoort is een hoofdwatgang gelegen. Ook ten noorden van de Achterbroek en haaks op de Wellepoort is een hoofdwatgang gelegen.

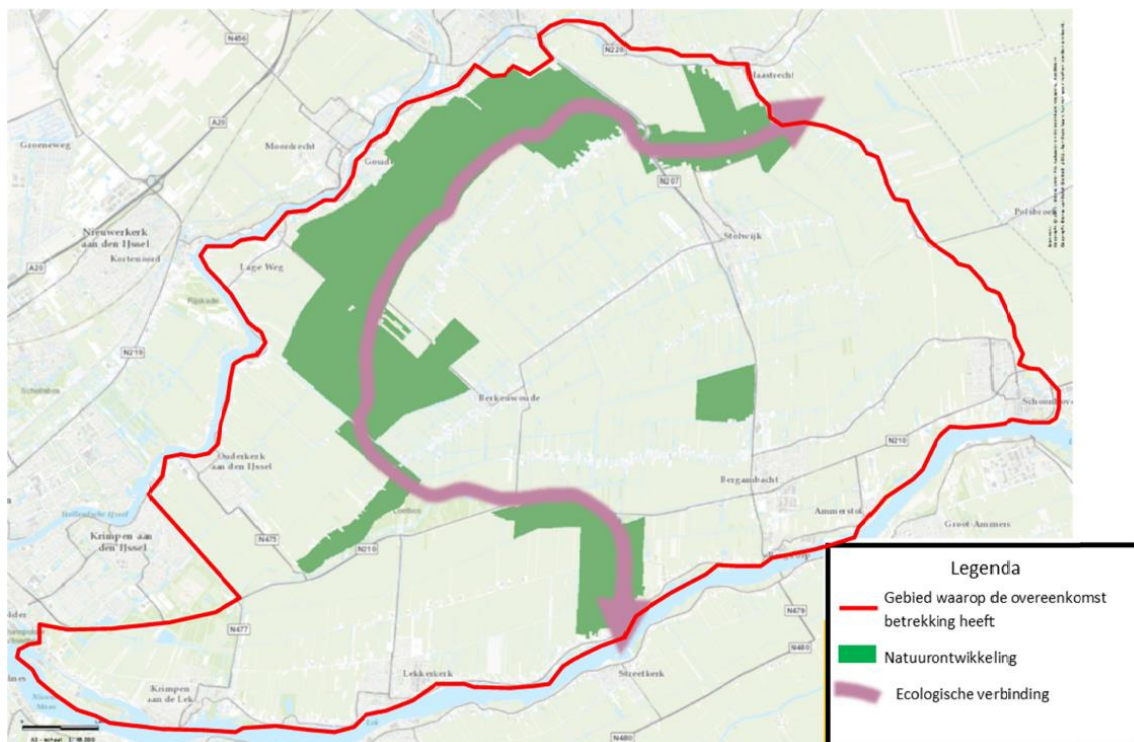

Afbeelding: Globale ligging plangebied (bedrijfs- en woonpercelen aan de Achterbroek alsmede twee stroken aan de westzijde die tot het NNN horen, vallen buiten het plangebied)

2.2 Ontwikkelingen

Gebiedsovereenkomst Krimpenerwaard 2014-2021

Op 15 oktober 2014 hebben Provinciale Staten de Gebiedsovereenkomst Krimpenerwaard vastgesteld. In deze overeenkomst staan de afspraken over het aanleggen en beheren van de Ecologische Hoofdstructuur (inmiddels Natuurnetwerk Nederland (NNN) in de Krimpenerwaard met de verschillende partijen. De Gebiedsovereenkomst is een uitwerking van het gebiedsvoorstel EHS Krimpenerwaard dat door de partijen uit het gebied in oktober 2013 is opgesteld en door de provincie is overgenomen. De Gebiedsovereenkomst vervangt het Veenweidepact uit 2005.

Afbeelding: Overzicht gebied Krimpenerwaard Gebiedsovereenkomst

Tot de ontwerpfase van dit plan maakten de gronden die in de provinciale structuurvisie als ecologische hoofdstructuur (EHS) (nu: NNN) zijn aangewezen en waarop de gebiedsovereenkomst van toepassing is, deel uit van het bestemmingsplan. Omdat er inmiddels voor is gekozen om voor deze gronden een separaat bestemmingsplan te maken zijn deze gronden in het vastgestelde bestemmingsplan niet meer opgenomen.

2.3 Juridische aspecten

2.3.1 Planmethodiek

Ten aanzien van de planmethodiek is aangesloten op de methodiek uit het bestemmingsplan Buitengebied 2011 van de voormalige gemeente Bergambacht. Echter is in dat bestemmingsplan gebruik gemaakt van de SVBP2008 en wordt in dit bestemmingsplan SVBP2012 toegepast.

2.3.2 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2)
- Algemene regels (hoofdstuk 3)
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4)

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende bestemmingen.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is een aantal begrippen verklaard dat wordt gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. Daarnaast is het artikel "Wijze van meten" opgenomen waarin bepaald is hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk zijn de in het plan voorkomende bestemmingen geregeld. In ieder artikel is per bestemming bepaald welk gebruik van de gronden is toegestaan en welke bouwregels er gelden. Tevens zijn, waar mogelijk, flexibiliteitsbepalingen opgenomen.

Agrarisch met waarden

In deze bestemming staat handhaving van het bestaand agrarisch gebruik centraal. De bestemmingsregeling gaat uit van de bestaande situatie en heeft in eerste instantie een beheer karakter, waarbij rekening wordt gehouden met de aanwezige waarden van het gebied. Binnen de in de regels gegeven marges kan medewerking worden verleend aan ontwikkelingen.

Bij de bebouwingsregeling voor agrarische bedrijven is gezocht naar enerzijds een regeling welke oog heeft voor de benodigde flexibiliteit en rechtszekerheid voor de bedrijven en anderzijds naar een regeling welke de waarden en kwaliteiten van het gebied voldoende beschermt.

Natuur

De percelen in het noordwesten en zuiden van het plangebied die in eigendom zijn van Zuid-Hollands Landschap en als EHS zijn aangewezen, zijn als 'Natuur' bestemd. Voor de inhoud van de bestemming is aangesloten op de natuurbestemming uit het (in voorbereiding zijnde) bestemmingsplan Natuurgebieden Veenweidepact Krimpenerwaard, deelgebied Berkenwoudse Driehoek. De gronden zijn bestemd voor behoud, herstel en ontwikkeling van de

landschappelijke en natuurwaarden. Daarbij dient aangesloten te worden op één van de volgende natuurdoeltypen: weidevogelgrasland, botanisch grasland, karakteristieke landschapselementen, of waternatuur. In de begripsbepalingen is nader beschreven wat onder deze natuurdoeltypen verstaan wordt.

Recreatie – Verblifsrecreatie

Het verblifsrecreatieterrein is als “Recreatie – Verblifsrecreatie” bestemd en heeft een aanduiding ‘kampeerterrein’ gekregen.

Verkeer

De aanwezige wegen Achterbroek, Wellepoort, Graafkade en een deel van de Kerkweg zijn als “Verkeer” bestemd.

Water

De bestemming heeft betrekking op de (openbare en hoofd-) watergangen in het plangebied. Overige watergangen zijn geregeld in de gebiedsbestemmingen Agrarisch met waarden en Natuur.

Leiding – Gas (dubbelbestemming)

Door middel van deze bestemming zijn de aardgastransportleidingen in het gebied bestemd en van een beschermende beheerregeling voorzien.

Waarde – Archeologie 2, 3 5 en 6 (dubbelbestemmingen)

Archeologisch waardevolle gebieden worden door middel van deze dubbelbestemmingen beschermd. Voor bouwwerken of werken dient een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of van werkzaamheden te worden verleend of kan worden afgeweken van een omgevingsvergunning. Hierbij is onderscheid gemaakt in gebieden met verschillende archeologische waarden. Per gebied is de oppervlakte en de diepte van bodemingrepen aangegeven waarvoor het uitvoeren van een archeologisch onderzoek verplicht is. Voor elk gebied is een aparte dubbelbestemming opgenomen. In dit bestemmingsplan zijn de dubbelbestemmingen Waarde – Archeologie 2, Waarde – Archeologie 3, Waarde – Archeologie 5 en Waarde – Archeologie 6 opgenomen.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

In deze paragraaf worden, in aanvulling op de bestemmingsbepalingen, aanvullende regels gesteld.

Anti-dubbelregel

In deze regel is vastgelegd dat grond die in aanmerking moest worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning, waarvan de uitvoering heeft plaatsgevonden of alsnog kan plaatsvinden, bij de beoordeling van een andere aanvraag om omgevingsvergunning niet opnieuw in beschouwing mag worden genomen.

Algemene bouwregels

In dit artikel is een aantal aanvullende bouwregels opgenomen dat voor alle bestemmingen kan gelden. Het gaat bijvoorbeeld om extra bouwmogelijkheden voor ondergeschikte bouwdelen zoals balkons, galerijen en kelders, maar ook om beperking van bouwmogelijkheden als gevolg

van, bijvoorbeeld, milieuwetgeving, de geldende keur en de aanwezigheid van molens (molenbiotoop).

Algemene aanduidingsregels

Aanvullend op de (algemene) bouwregels gelden enkele bijzondere bouwbepalingen die met een aanduiding in de geometrische plaatsbepaling zijn weergegeven, waaronder voor externe veiligheid en cultuurhistorie.

Algemene afwijkingsregels

Dit artikel is een aanvulling op de afwijkingsregels uit de bestemmingen. In het artikel is een aantal algemene afwijkingen opgenomen, dat middels een omgevingsvergunning kan worden verleend. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan bij een omgevingsvergunning mogelijk te maken. Het gaat bijvoorbeeld om een geringe overschrijding van de toegestane bouwhoogte of het mogelijk maken van de bouw van schakelkastjes (nutsgebouwtjes) in het openbare gebied.

Algemene wijzigingsregels

In dit artikel is een aantal algemene wijzigingsregels opgenomen. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan mogelijk te maken die niet met een omgevingsvergunning voor afwijken geregeld kunnen worden. Het betreft bijvoorbeeld een geringe wijziging van de bestemmingsgrens.

Algemene procedureregels

Dit artikel regelt de procedure die burgemeester en wethouders dienen te volgen indien toepassing wordt gegeven aan de in dit plan opgenomen afwijkings-, nadere eisen- of wijzigingsregels.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd.

In de slotregel is de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

2.3.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een GBKN-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekskoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor ondermeer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In het plan is met behulp van lijnen, coderingen en arceringen aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met aanduidingen nadere regels aangegeven. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle bestemmingen en aanduidingen naast elkaar zichtbaar.

Deel C: Verantwoording

3 Ruimtelijke Ordening

3.1 Kader

3.1.1 Nationaal beleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op Rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw Rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het Rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste Rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van Rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Om flora- en faunasoorten in staat te stellen om op lange termijn te overleven en zich te ontwikkelen zijn vanuit ruimtelijk oogpunt twee zaken essentieel: het behoud van leefgebieden en de mogelijkheden om zich te kunnen verplaatsen tussen leefgebieden.

Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieucondities voor kenmerkende ecosystemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landsgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De provincies geven bij de inzet van middelen voor inrichting en beheer prioriteit aan internationale verplichtingen voortvloeiend uit Natura 2000, de Kaderrichtlijn Water en de soortenbescherming.

De herijkte nationale EHS is de belangrijkste Nederlandse bijdrage aan het keren van de internationale achteruitgang van biodiversiteit. De mogelijkheid voor soorten om zich tussen natuurgebieden te verplaatsen, wordt vooral gerealiseerd via landbouwgebied en ander particulier beheerd groengebied.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

Onderwerpen waarvoor het Rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren,

bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzings- en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Bij besluit van 28 augustus 2012 (inwerking getreden op 1 oktober 2012) is het Barro aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen hoofdinfrastructuur (reserveringen voor hoofdwegen en landelijke spoorwegen en vrijwaring rond Rijksvaarwegen), de elektriciteitsvoorziening, het regime van de herijkte ecologische hoofdstructuur en waterveiligheid (bescherming van primaire waterkeringen en bouwbeperkingen in het IJsselmeergebied).

Ook is per 1 juli 2017 het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangepast. In het Bro is de ladder voor duurzame verstedelijking (duurzaamheidsladder) opgenomen. De ladder houdt in dat gemeenten en provincies verplicht zijn om in de toelichting van een ruimtelijk besluit de duurzaamheidsladder op te nemen, wanneer een zodanig besluit een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt. De wijziging betreft een versoepeling van met name de toetsing in stedelijk gebied.

3.1.2 Provinciaal beleid

Herijking EHS

De afgelopen jaren hebben het Rijk en de provincies een grote omwenteling teweeggebracht in het denken over natuurontwikkeling in Nederland. Deze ontwikkeling werd uitgelokt door een verandering van het Rijksbeleid, bij het aantreden van het kabinet Rutte I. De wens en noodzaak ontstonden om te bezuinigen op natuur en recreatie en tegelijkertijd het beleidsterrein natuur te decentraliseren naar de provincies. De bezuinigingen zetten druk op de wijze waarop de natuurontwikkeling in Nederland tot nu toe werd aangepakt. De EHS moest compacter, met minder middelen en een langere realisatietermijn. Dit heeft geleid tot de herijkte EHS. Eind januari 2013 is de omvang en de ligging van de herijkte EHS door Provinciale Staten van Zuid-Holland vastgesteld.

Provinciale Staten hebben op 9 juli 2014 de Visie Ruimte en Mobiliteit en de Verordening Ruimte vastgesteld. In de Verordening Ruimte is de herijkte EHS opgenomen waarin de ruimtelijke effecten van de beleidswijzigingen ten aanzien van de EHS uit de Beleidsvisie Groen (Provinciale Staten januari 2013) zijn verwerkt.

In artikel 2.3.2 lid 3 van de Verordening Ruimte is opgenomen dat de begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland een voorlopig karakter heeft voor zover die gronden zijn gelegen in de Krimpenerwaard. Gedeputeerde Staten stellen de definitieve begrenzing naar verwachting in de eerste helft van 2018 definitief vast.

Visie Ruimte en Mobiliteit Provincie Zuid-Holland

Op basis van de Wro moeten gemeenten, provincies en Rijk hun beleid neerleggen in één of meer structuurvisies. Het provinciebestuur van Zuid-Holland heeft ervoor gekozen één integrale ruimtelijke structuurvisie voor Zuid-Holland te ontwikkelen, waarbij Ruimte en Mobiliteit leidend

zijn. In de provinciale structuurvisie geeft de provincie aan wat zij als provinciaal belang beschouwt en hoe zij daarop wil gaan sturen.

De provincie Zuid-Holland onderscheidt zich door de strategische ligging in internationale netwerken, drie unieke deltalandschappen die samenkomen (kust, veen en rivierdelta) en de veelzijdige steden en economische complexen in het deltalandschap. De provincie heeft vier 'rode draden' benoemd en bevat zekerheid over een werkend mobiliteitsnetwerken bevat voldoende flexibiliteit om in de ruimtelijke ontwikkeling te reageren op maatschappelijke initiatieven.

De vier rode draden voor de toekomst zijn:

1. Beter benutten en opwaarderen van wat er is;
2. Vergroten van de agglomeratiekracht;
3. Verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit;
4. Bevorderen van de transitie naar een water- en energie-efficiënte samenleving.

In het programma Ruimte en het programma Mobiliteit beschrijft de provincie met welke instrumenten zij de doelen en ambities uit de Visie Ruimte en Mobiliteit uit gaat voeren.

Verbanden tussen Visie, Programma Ruimte, Programma Mobiliteit en Verordening Ruimte 2014

In de Visie Ruimte en Mobiliteit wordt het beleid beschreven van de provincie Zuid-Holland. Het Programma Ruimte en het Programma Mobiliteit hebben beide de status van een structuurvisie en beschrijven de manier waarop het ruimtelijk beleid en het mobiliteitsbeleid van de provincie uitgevoerd wordt (met welke instrumenten). De Verordening Ruimte beschrijft de regels vanuit het beleid en het programma. Deze regels hebben een directe doorwerking in bestemmingsplannen. Op 9 juli 2014 hebben Provinciale Staten van de provincie Zuid-Holland de Visie Ruimte en Mobiliteit (en alle bijbehorende documenten) vastgesteld.

3.1.3 Regionaal beleid

Integrale Regiovisie Midden-Holland, van gelaagde naar geslaagde kwaliteit

Dertien gemeenten, georganiseerd in het ISMH, moesten in korte tijd ten behoeve van het streekplan Zuid-Holland Oost van de provincie duidelijk maken wat hun gezamenlijke ruimtelijke visie (2003-2015) was. De integrale aanpak betekent dat voor het gehele gebied een samenhangend verhaal op papier staat. Twee aspecten hebben in het maken van de regiovisie zwaar gewogen: leefbaarheid en lagenbenadering.

Het gaat om een ruimtelijke visie voor Midden-Holland (grotweg het gebied rond Gouda) die meer is dan de som van afzonderlijke gemeentelijke visies en als onderlegger c.q. uitwerking dient voor het streekplan Zuid-Holland Oost; daarom heeft de visie ook dezelfde looptijd (2003-2015, met een doorkijk tot 2020) en maakt deze gebruik van de door de provincie en het rijk (in de Vijfde Nota) gehanteerde plansystematiek, met zoals daar zijn de lagenbenadering, knooppunten en het trekken van rode contouren.

Structuurvisie K5

Op 2 juli 2009 is de Structuurvisie K5 vastgesteld. De structuurvisie geeft de hoofdlijnen van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de K5 tot 2020 met een doorkijk naar de lange termijn (2030). De centrale opgave voor de K5 is het voeren van een evenwichtige koers in het spanningsveld tussen behoud van de grote omgevingskwaliteiten van de Krimpenerwaard en het waarborgen van een vitale en leefbare regio. De belangrijkste gehanteerde uitgangspunten zijn leefbaarheid, bereikbaarheid van voorzieningen en een woningbouwcapaciteit die het mogelijk maakt om in de eigen woningbehoefte te voorzien. Daarbij is het nadrukkelijk de inzet om enerzijds zuinig om te springen met de ruimte en anderzijds woon- en werkmilieus te creëren van een schaal en ruimtelijke kwaliteit die passen bij de schaal van de kernen.

De verwachting is dat een (duurzame) landbouw ook in de toekomst in belangrijke mate drager kan zijn van het veenweidelandschap. Hierbij moet een gezonde economische bedrijfsvoering voorop staan. Veenweidegronden bieden echter wat betreft productieomstandigheden vanuit agrarisch oogpunt een onzeker perspectief. Desondanks biedt de aantrekkende vraag naar agrarische producten op de wereldmarkt nieuwe kansen voor de melkveehouderij.

De veenweidelandbouw veroorzaakt de openheid van het huidige landschap. De volgende ontwikkelingsrichtingen zijn van belang voor de mate van openheid van het landschap:

- Ontwikkelt de landbouw zich in de richting van de hoogste productie, dan blijft de openheid bestaan. Het landschap raakt bezet met steeds groter schuren met een generieke en weinig aantrekkelijke architectuur. Een kanttekening hierbij is wel dat de peilverlaging door gaat en daarmee de bodemdaling. De peilverlaging heeft een effect op het landschap dat zelden opgemerkt wordt. Zijsloten dichtbij wegen worden afgedamd om het peil in het land omlaag te brengen zonder de wegen te doen dalen. De dam veroorzaakt een visuele barrière: de zijsloten worden minder zichtbaar. De verkaveling wordt onherkenbaar. Hiermee neemt de beleving van het “natte” land af.
- Een andere ontwikkelingsrichting, waarbij landbouw als inkomstenbron wordt aangevuld met andere activiteiten is ook een mogelijkheid om de openheid te bewaren. Dit brengt wel meer bouwactiviteiten met zich mee.

De inzet voor de structuurvisie is te groeien naar een duurzame extensieve landbouw met ruimte voor schaalvergroting en verdere specialisatie in die gebieden waar landbouw de primaire functie heeft. Daarnaast zou verbrede landbouw gesimuleerd moeten worden. In plaats van deze opties als tegenpolen te zien wordt gepleit voor een synthese, waarbij beide opties ruimtelijk naast elkaar kunnen bestaan maar ook in de bedrijfsvoering samen kunnen gaan.

In deze visie is ervan uitgegaan dat het veenweidegebied zo veel mogelijk wordt opengehouden en dat het waterbergend vermogen van dit gebied optimaal wordt benut. De stedelijke activiteiten dienen te worden geconcentreerd in de Zuidplaspolder (droogmakerij) aan de westzijde van Gouda (bij het knooppunt A12/A20/spoor Utrecht-Rotterdam/Den Haag) en in de buurt van Nieuwerkerk en Zevenhuizen-Moerkapelle. Elders zullen nieuwe woningen en bedrijven moeten worden gebouwd binnen de maximale bebouwingscontouren zoals die nu reeds bestaan. Indien een gemeente daardoor, ondanks inbreiding, in de knel komt, kan de provincie gevraagd worden de contour op te rekken. Dit dient dan wel in een structuurvisie te worden onderbouwd.

3.1.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie “Beleef Bergambacht”

Op 28 oktober 2008 is de structuurvisie voor de voormalige gemeente Bergambacht vastgesteld. De structuurvisie bevat onder andere een ruimtelijke uitwerking van het visiedocument en de door het rijk en de provincie opgestelde visies. In de structuurvisie wordt zowel een algemene visie als een visie op de verschillende kernen gegeven. Een visie op het buitengebied wordt hierin verder uitgewerkt.

Op 1 januari 2015 zijn de gemeenten Bergambacht, Nederlek, Ouderkerk, Schoonhoven en Vlist samengevoegd tot de gemeente Krimpenerwaard. Ten aanzien van het gemeentelijk beleid wordt daarom ook verwezen naar het regionale beleid.

3.2 Onderzoek

Op rijksniveau heeft er een beleidswijziging plaatsgevonden op het gebied van natuurontwikkeling. Dit heeft geleid tot een herijking van de EHS. De provincie is verantwoordelijk voor de realisatie van de EHS (thans NNN). Door de herijking zijn een aantal gebieden die in eerste instantie voor natuurontwikkeling in aanmerking kwamen, vervallen. Een van deze gebieden betreft het deelgebied Achterbroek. Met dit bestemmingsplan wordt de huidige agrarische functie gecontinueerd en wordt ten aanzien van de natuurontwikkeling aansloten op de herijkte EHS (NNN); deze gronden zijn buiten het plangebied gelaten. Hiermee wordt voldaan aan het rijks- en provinciaal beleid.

Ten aanzien van de agrarische bestemming wordt aangesloten op de systematiek en inhoud van het bestemmingsplan Buitengebied van de voormalige gemeente Bergambacht. In dit bestemmingsplan is reeds invulling gegeven aan het regionaal en gemeentelijk beleid.

3.3 Conclusies

Als gevolg van gewijzigd rijks- en provinciaal beleid wordt voor het deelgebied Achterbroek overwegend een agrarische bestemming opgenomen. Door aan te sluiten op het bestemmingsplan Buitengebied van de voormalige gemeente Bergambacht wordt voldaan aan het regionaal en gemeentelijk beleid.

Dit bestemmingsplan voldoet daarmee aan het geldende beleid.

4 Natuur en landschap

4.1 Kader

Wet natuurbescherming

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Deze wet vervangt drie oude wetten: de Natuurbeschermingswet 1998 (gebiedsbescherming: Natura 2000), de Flora- en faunawet (soortenbescherming) en de Boswet (kapvergunningen).

Soortenbescherming

Voor ruimtelijke ingrepen die resulteren in overtreding van één of meer artikelen van de Wnb moet ontheffing worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van het plan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

Voor alle in de wet genoemde diersoorten (inclusief vogels) geldt dat het verboden is individuen van deze soorten (opzettelijk) te doden of te vangen. Bovendien is het verboden nesten (en eieren) en (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren opzettelijk te beschadigen of te vernielen dan wel weg te nemen. Voor de in de wet genoemde plantensoorten geldt dat het verboden is exemplaren in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te plukken en te verzamelen, af te snijden, te onwortelen of te vernielen. In de Wnb worden drie beschermingsregimes onderscheiden voor beschermde soorten. Voor de eerste twee regimes gelden aanvullende verbodsbepalingen.

1. Het beschermingsregime Vogelrichtlijn (Vrl), dat van toepassing is op van nature in Nederland in het wild levende vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vrl. Met betrekking tot deze vogelsoorten geldt dat het - aanvullend aan de bovengenoemde verbodsbepalingen - verboden is vogels opzettelijk te storen, behalve als de storing niet van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort. Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn geen reden om ontheffing te verlenen. Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de Vrl zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.
2. Het beschermingsregime Habitatrichtlijn (Hrl), dat van toepassing is op soorten van bijlage IV bij de Hrl, bijlage I en II bij het Verdrag van Bern en bijlage I bij het Verdrag van Bonn. Met betrekking tot deze soorten is het - aanvullend aan de bovengenoemde verbodsbepalingen - verboden dieren opzettelijk te verstoren. Ontheffing wordt voor ruimtelijke inrichting of ontwikkeling alleen verleend indien:
 - ✓ er geen andere bevredigende oplossing is, en
 - ✓ geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort, en

- ✓ sprake is van één van de volgende (bij ruimtelijke ontwikkeling relevante) belangen:
 - de bescherming van wilde flora en fauna of natuurlijke habitats, of
 - de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en voor het milieu wezenlijk gunstige effecten.

3. Het beschermingsregime Andere Soorten, dat van toepassing is op soorten van de bijlage behorende bij artikel 3.10 van de Wnb. Ontheffing is alleen mogelijk indien:

- ✓ er geen andere bevredigende oplossing is, en
- ✓ indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort.

Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een geldige gedragscode die van toepassing is op de betreffende soort(en). Vaak is daarnaast ecologische begeleiding en een ecologisch werkprotocol nodig bij de uitvoering van werkzaamheden.

De provincies kunnen voor het beschermingsregime Andere Soorten een algemene vrijstelling verlenen voor onder meer ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden. In de gemeente Krimpenerwaard is de provincie Zuid-Holland het bevoegd gezag voor de Wnb.

Indien nesten, (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van soorten niet (kunnen) worden ontzien, is ontheffing noodzakelijk. Ontheffing is niet benodigd indien de functionaliteit van de nesten, (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen gegarandeerd wordt (het beschadigen en vernielen wordt voorkomen door maatregelen of er zijn voldoende alternatieven).

Ten slotte is altijd de algemene zorgplicht van toepassing, die inhoudt dat een ieder voldoende zorg in acht neemt voor alle inheemse dieren en planten en hun directe leefomgeving (artikel 1.11 van de Wnb). Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming: Natura 2000

De Wnb ziet op de bescherming van Natura 2000-gebieden (VrI- en Hrl-gebieden). Voor ieder Natura 2000-gebied zijn instandhoudingsdoelstellingen opgesteld voor één of meerdere soorten en/of habitats. Voor ruimtelijke ontwikkelingen binnen de Natura 2000-gebieden en tevens voor ontwikkelingen daarbuiten die van invloed kunnen zijn (door 'externe werking') op die beschermde natuurgebieden, gelden (strengere) restricties. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht. Middels een 'habitattoets' dient te worden onderzocht of een activiteit (significante) negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden veroorzaakt. De uitkomsten van de habitattoets dienen te worden beoordeeld door het bevoegd gezag.

Gebiedsbescherming: Natuurnetwerk Nederland

Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is het Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden (de voormalige Ecologische Hoofdstructuur / EHS). Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarisch gebied. Het doel van het NNN is de instandhouding en ontwikkeling van natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan. Sinds 2014 zijn de provincies het eerste verantwoordelijke bevoegde gezag voor het NNN (daarvoor was dat de rijksoverheid). De provincies hebben in een verordening regelgeving vastgelegd ten aanzien van het NNN.

4.2 Onderzoek

In dit bestemmingsplan wordt hoofdzakelijk de bestaande situatie als zodanig bestemd. Dit houdt in dat de bestaande functie gecontinueerd wordt. Er worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die een negatieve invloed hebben op de flora en fauna in het gebied. In de bestemming 'Agrarisch met waarden' is een regeling opgenomen om de landschappelijke waarden van het gebied te behouden.

4.3 Conclusie

In dit bestemmingsplan wordt hoofdzakelijk de bestaande situatie als zodanig bestemd. Het bestemmingsplan voorziet niet in ontwikkelingen die een negatieve invloed zouden kunnen hebben op de aanwezige flora en fauna. Daarnaast bevat de bestemming 'Agrarisch met waarden' een regeling die behoud van de landschappelijke waarden waarborgt. De opgenomen natuurbestemming regelt reeds gerealiseerde natuur.

5 Water

5.1 Kader

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water bepalender zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van “bepalendheid” wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen hebben een bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten hebben verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het

uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

Waterbeheer 21^e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Gemeentelijk beleid

De voormalige gemeenten Bergambacht, Nederlek, Ouderkerk, Schoonhoven en Vlist (de K5-gemeenten) hebben samen met de waterschappen Schieland en de Krimpenerwaard, Stichtse Rijnlanden en Rijnland een waterplan opgesteld. Dit Waterplan K5 gaat, naast de afspraken over waterpeil, in op zaken als watercompensatie bij nieuwbouwplannen, het terugdringen van watervervuiling, het verbeteren van de natuur in en rondom het water en het opzetten van een waterloket waar mensen terecht kunnen met vragen en klachten. Ook is er aandacht voor water met een historische waarde. Het waterplan is afgestemd met de stedelijke bijdrage voor de deelstroomgebiedsvisies (NBW/WB21), ontwikkelingen op het gebied van de stroomgebiedbeheersplannen uit de KRW, het veenweidepact en 'Samen naar goed water in de Krimpenerwaard'. Het waterplan omvat ook een uitvoeringsprogramma (maatregelen, kostenverdeling, uitvoeringsplanning) als concrete uitwerking van de beleidsdoelen.

5.2 Onderzoek

In dit bestemmingsplan wordt de bestaande situatie als zodanig bestemd. De aanwezige hoofdwatgangen zijn als 'Water' bestemd. Overige watgangen zijn mogelijk binnen de bestemming 'Agrarisch met waarden' en 'Natuur'. Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk die van negatieve invloed zijn op de waterhuishouding in het plangebied.

Deze waterparagraaf is in het kader van het wettelijke vooroverleg aan het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard voorgelegd. In de overlegreactie van het hoogheemraadschap (d.d. 16 oktober 2014) wordt aangegeven dat het plan geen nadelige invloed heeft op het watersysteem. Er zijn in het gebied geen bijzondere waterhuishoudkundige belangen. Het hoogheemraadschap geeft daarom geen bezwaar tegen de vaststelling van het plan. De in de reactie aangegeven aandachtspunten zijn in het plan verwerkt.

5.3 Conclusie

In dit bestemmingsplan wordt hoofdzakelijk de bestaande situatie als zodanig bestemd. Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk die een belemmering vormen voor de waterhuishouding in het plangebied. In het kader van het wettelijk vooroverleg heeft het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard aangegeven dat zij geen bezwaar hebben tegen de vaststelling van het plan.

6 Archeologie en cultuurhistorie

6.1 Archeologie

6.1.1 Kader

Erfgoedwet

De Monumentenwet 1988 is op 1 juli 2016 overgegaan in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet bundelt de voorgaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland.

In de Erfgoedwet is vastgelegd hoe met ons erfgoed wordt omgegaan, wie welke verantwoordelijkheden daarbij heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Overbodige regels zijn geschrapt en de verantwoordelijkheid voor de bescherming van het cultureel erfgoed ligt waar mogelijk bij het erfgoedveld zelf. Onderdelen van de Monumentenwet die de fysieke leefomgeving betreffen, worden overgeheveld naar de Omgevingswet.

Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

De provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument “Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)”. In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. Voor de in de CHS opgenomen terreinen met hoge en zeer hoge bekende archeologische waarden geldt dat bescherming van groot provinciaal belang is. Deze gebieden, die minder dan 1% van het grondoppervlak van de provincie Zuid-Holland beslaan, zijn daarom ook beschermd via de Verordening Ruimte 2014. Een deel van de gebieden is gelegen binnen de Romeinse Limes. Voor de in de CHS opgenomen terreinen met een redelijk tot hoge archeologische verwachtingswaarde en zeer hoge archeologische verwachtingswaarde legt de provincie de verantwoordelijkheid voor bescherming van deze waarden bij de gemeenten. Voorwaarde is wel dat de gemeente archeologiebeleid heeft vastgesteld, met een archeologische waardenkaart die is gestoeld op archeologisch onderzoek.

Archeologische beleidsadvieskaart gemeente Bergambacht

De raad van de voormalige gemeente Bergambacht heeft archeologiebeleid vastgesteld. Dit beleid bestaat uit twee delen: de beleidsadvieskaart met de daarbij behorende toelichting en het achterliggende rapport met de waardenkaart. In het beleid wordt, afhankelijk van de aanwezige of te verwachten archeologische waarden, onderscheid gemaakt in acht verschillende gebieden met elk hun eigen criteria voor het uitvoeren van een inventariserend archeologisch onderzoek. Binnen die gebieden gelden bepaalde regels als je wilt bouwen of graven. Zo moet er in bepaalde gebieden eerst archeologisch onderzoek plaatsvinden, alvorens er gegraven mag worden.

6.1.2 Onderzoek

Conform de archeologische beleidskaart van de voormalige gemeente Bergambacht komen in het plangebied diverse archeologisch waardevolle verwachtingsgebieden (AWV) voor. In de afbeelding op de volgende pagina is een uitsnede van de archeologische beleidskaart weergegeven.

Afbeelding: Uitsnede archeologische beleidsadvieskaart voormalige gemeente Bergambacht

Het bebouwingslint Achterbroek en enkele solitair gelegen plaatsen zijn aangewezen als AWW2 (oranje). Binnen deze gebieden geldt dat bij plangebieden groter dan 50 m² en bij bodemingrepen dieper dan 30 cm –Mv vroegtijdig een inventariserend onderzoek dient plaats te vinden. In de gebieden met een bruine kleur (AWV3) geldt dat dat een inventariserend onderzoek moet worden uitgevoerd bij plangebieden groter dan 1.000 m² en bij bodemingrepen dieper dan 30 cm –Mv. Voor de lichtgele gebieden (AWV5) geldt een begrenzing van 5.000 m² en 2,0 m –Mv. Ten slotte geldt voor de groene gebieden (AWV6) dat bij plangebieden groter dan 10.000 m² en bij bodemingrepen dieper dan 3 m –Mv een inventariserend onderzoek moet plaatsvinden. Voor het overige deel van het plangebied zijn geen archeologische resten te verwachten en gelden er geen voorschriften.

De verschillende archeologische gebieden zijn op de verbeelding met een dubbelbestemming weergegeven. De hiervoor beschreven randvoorwaarden zijn in de bestemmingsregeling opgenomen.

Omdat dit bestemmingsplan geen ontwikkelingen mogelijk maakt en uitsluitend de bestaande situatie als zodanig bestemt, is het niet benodigd archeologisch onderzoek uit te voeren. Mochten binnen het plangebied alsnog ontwikkelingen plaatsvinden, dan gelden de hiervoor beschreven randvoorwaarden.

In het plangebied is een woonheuvel aanwezig met monumentnummer 6477.

6.1.3 Conclusie

De gemeente heeft archeologiebeleid laten opstellen waarin onderscheid wordt gemaakt in acht verschillende gebieden met te verwachten en aanwezige archeologische waarden. Het beleid is in dit bestemmingsplan vertaald in een juridische regeling. Om de gebieden te beschermen is per gebied een dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie' opgenomen. Deze bestemmingen regelen dat niet zondermeer grondwerkzaamheden mogen plaatsvinden.

Omdat dit bestemmingsplan hoofdzakelijk de bestaande situatie bestemd en geen ontwikkelingen mogelijk maakt, is het uitvoeren van archeologisch onderzoek niet benodigd. Met de voorziene natuurontwikkeling wordt rekening gehouden met de aanwezige archeologische verwachtingswaarde.

6.2 Cultuurhistorie

6.2.1 Kader

Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

Korthedshalve wordt verwezen naar paragraaf 6.1.1 waarin de Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland reeds beschreven wordt.

Gebiedsprofielen Cultuurhistorie

Van 2012 tot en met 2014 heeft de provincie Zuid-Holland zestien gebiedsprofielen opgesteld. In deze gebiedsprofielen worden de ruimtelijke elementen van een gebied beschreven en gevisualiseerd. De provincie Zuid-Holland hoopt dat hiermee bij nieuwe ontwikkelingen de waardevolle cultuurhistorische elementen worden behouden of ingepast worden. Het gebiedsprofiel dient als een hulpmiddel voor gemeenten, waterschappen, terreinbeheerders en adviesbureaus om cultuurhistorie op te nemen in ruimtelijke plannen.

6.2.2 Onderzoek

De Krimpenerwaard is een uitgestrekt veenweidegebied, gelegen tussen de Hollandsche IJssel, de Lek en het veenriviertje de Vlist. Het open vlakke veenweidegebied achter de rivierdijken kenmerkt zich door een gaaf verkavelingspatroon van middeleeuwse ontginningen, met karakteristieke langgerekte percelen en poldersloten, polderkades, weteringen, veenstromen (Loet en Vlist) en langgerekte bebouwingslinten (Achterbroek, Berkenwoude). De historische landschapsstructuren van de Krimpenerwaard zijn niet uniek in Nederland, maar de omvang van het gebied en vooral de gaafheid ervan zijn dat wél. De Krimpenerwaard vormt samen met de Lopikerwaard een van de grootste aaneengesloten veenweidegebieden van Nederland.

Op 15 juli 2014 is het Gebiedsprofiel Krimpenerwaard vastgesteld. Hierin zijn de volgende hoofddoelstellingen geformuleerd voor het veenweidegebied:

- Herkenbaar houden van het verschil tussen het kleinschalige middengebied en de meer grootschalige ontginningsgebieden langs de rivieren.
- Behoud en versterking van de bijzondere landschappelijke kwaliteiten van het middengebied.

- Behoud van het aanwezige opstreckende verkavelingspatroon in natuurgebied en landbouwgebied.
- Maatregelen voor de inrichting van het natuurgebied dienen zoveel mogelijk te passen binnen de landschappelijke karakteristiek van het deelgebied van de Krimpenerwaard waar ze in liggen en dienen waar mogelijk de karakteristieke verschillen en landschappelijke grenzen te versterken.
- Inpassen van verbeterde ontsluiting voor de landbouw in de karakteristiek van het wegenpatroon.

In Verordening Ruimte is op de ruimtelijke kwaliteitskaart het gebied aanwezen als Kroonjuweel cultureel erfgoed. Deze gebieden hebben landschappelijk en cultuurhistorisch een dusdanig uniek karakter dat de bescherming en versterking van deze kwaliteit centraal staat. Ruimtelijke ontwikkelingen in deze gebieden zijn in beginsel alleen mogelijk voor zover ze bijdragen aan het behoud of de ontwikkeling van de specifieke waarden. Ontwikkeling van natuur is wel binnen deze gebieden toegestaan.

In dit bestemmingsplan wordt hoofdzakelijk de bestaande situatie als zodanig bestemd. Hierbij wordt aangesloten op de bestemmingen uit het bestemmingsplan Buitengebied 2011 van de voormalige gemeente Bergambacht. In de bestemming 'Agrarisch met waarden' is een regeling opgenomen die de aanwezige cultuurhistorische waarden beschermt. Ook bij de omzetting van de agrarische gronden in natuur wordt rekening gehouden met de cultuurhistorische waarden van het gebied.

6.2.3 Conclusie

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De bestaande situatie wordt hoofdzakelijk als zodanig bestemd. In de bestemming 'Agrarisch met waarden' is een regeling opgenomen die de aanwezige cultuurhistorische waarden beschermt.

7 Milieu

7.1 Algemeen

In dit hoofdstuk worden de ruimtelijke (on)mogelijkheden inzichtelijk gemaakt. Waar nodig dient een vertaling plaats te vinden naar de juridische regeling. Het uitgangspunt hierbij is dat de juridische regeling zowel de ruimtelijke kwaliteit als de milieukwaliteit voldoende dient te borgen.

7.2 M.e.r.-beoordeling

7.2.1 Kader

Op grond van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is het noodzakelijk om ten behoeve van een bestemmingsplan dat kaderstellend is voor projecten met grote milieugevolgen, een plan-m.e.r. op te stellen. Onderdeel D van de bijlage Besluit m.e.r. geeft de omvang van dergelijke projecten. Hierbij geldt sinds de aanpassing van het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 de omvang als richtwaarde en niet als absolute drempelwaarde. Daarom is altijd een toets noodzakelijk of sprake is van een project met grote milieugevolgen. Deze toets dient plaats te vinden aan de hand van de criteria van Bijlage III, van de EU-richtlijn m.e.r. De hoofdcriteria waaraan moet worden getoetst zijn: kenmerken van de projecten, plaats van de projecten en kenmerken van het potentiële effect. Het mag duidelijk zijn dat wanneer een project ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. blijft, deze beoordeling beknopt kan zijn.

7.2.2 Afweging en conclusie

In dit bestemmingsplan wordt hoofdzakelijk de huidige situatie als zodanig bestemd. Dit houdt in dat de huidige agrarische functie van het gebied grotendeels gecontinueerd blijft. In het plangebied vinden geen ontwikkelingen plaats die tot negatieve milieueffecten leiden, waardoor het opstellen van een plan-m.e.r. niet zinvol is.

7.3 Bodemkwaliteit

7.3.1 Kader

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn

gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren. Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Wonw)

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften moeten in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

Regionale bodematlas

Op 10 december 2007 is door de wethouders RO en Milieu van de gemeenten in de regio Midden-Holland de Regionale Bodematlas vastgesteld. De atlas is het resultaat van een pilotproject dat de Milieudienst Midden-Holland samen met de provincie Zuid- Holland heeft uitgevoerd. In de Regionale Bodematlas is voor de regio Midden- Holland de beschikbare informatie over bodemdaling, draagkracht, verzilting, aardkundige waarden, archeologie, ondergronds bouwen en koude-warmte-opslag gebundeld in één document.

Bodemdaling heeft een directe relatie met de bodemopbouw (dikte van het veenpakket). Het grootste deel van de regio bestaat uit veen, wat resulteert in een aanzienlijke bodemdaling. Alleen langs de rivieren en in het centrale deel van de Zuidplaspolder is de potentiële bodemdaling minder dan 4 mm per jaar. Ook is er een sterke relatie met de grondwaterstand. In de kaart is uitgegaan van een drooglegging van 1 m – mv.

Onder chemische bodemkwaliteit wordt verstaan de gehalten aan zware metalen, PAK's, minerale olie en EOX in de bodem, getoetst aan de normen uit het Besluit Bodemkwaliteit en/of de Circulaire Bodemsanering. In de regio Midden-Holland zijn op ruim 5000 locaties in totaal circa 9000 bodemonderzoeken uitgevoerd. Op deze locaties is dus een gedetailleerd beeld van de chemische bodemkwaliteit.

7.3.2 Onderzoek

Door ontwatering voor het landbouwkundig gebruik verdwijnt in het veenweidegebied ongeveer één centimeter (hoogte) per jaar. De verdergaande bodemdaling heeft onder meer tot gevolg dat de peilverschillen tussen polder en boezemwater steeds groter worden. Dit leidt tot hogere bemalingskosten en tot een kwetsbaarder watersysteem. Verder treedt een 'verschil in bodemdaling' op waardoor steeds meer verschillende peilvlakken ontstaan, wat als gevolg een versnippering van het waterbeheer heeft. Door klimaatverandering zal in de komende jaren de

bodemdaling doorgaan, de zeespiegel stijgen en de neerslag in Nederland toenemen. Door de inklinking komen de rivierdijken relatief steeds hoger te liggen en neemt het overstromingsgevaar en de wateroverlast toe.

Het doel van het Veenweidepact is om de lagere natte gelegen gebieden als natuur in te richten en de drogeren gebieden voor agrarische doeleinden. Het plangebied was in het kader van het Veenweidepact als natuurgebied aangewezen. Met de herijking van de EHS (NNN) is het deelgebied Achterbroek komen te vervallen, waardoor dit gebied zijn agrarische functie behoudt.

Wanneer ontwikkelingen in het gebied plaatsvinden, dient aandacht te worden besteed aan de grondkwaliteit ter plaatse. Bij de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het bouwen dient in ieder geval een schonegrondverklaring te worden toegevoegd waaruit blijkt dat de grond geschikt is voor de geplande ontwikkeling.

In dit bestemmingsplan is de bestaande functie van de gronden binnen het plangebied als zodanig bestemd en worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

7.3.3 Conclusie

Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk waarvoor bodemonderzoek dient te worden uitgevoerd.

7.4 Akoestische aspecten

7.4.1 Kader

Wegverkeerslawaaï

Conform artikel 74 van de Wet geluidhinder (Wgh) bevindt zich aan weerszijden van een weg een zone waarbinnen akoestisch onderzoek dient te worden uitgevoerd. Alvorens geluidgevoelige objecten - zoals woningen, scholen en kinderdagverblijven- kunnen worden geprojecteerd, dient te worden onderzocht of aan de normen van de Wgh wordt voldaan.

7.4.2 Onderzoek

In het plangebied is de weg Wellepoort gelegen. Aan deze weg zijn slechts enkele woonpercelen gelegen. Langs deze weg bestaat dan ook geen noemenswaardige geluidhinder. Ter plaatse van de Achterbroek kan op grond van tellingen worden vastgesteld dat geen noemenswaardige geluidhinder bestaat als gevolg van het wegverkeer. Daarnaast worden in dit bestemmingsplan geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die leiden tot extra verkeerslawaaï. Het aspect wegverkeerslawaaï vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

7.4.3 Conclusie

In dit bestemmingsplan worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die van invloed zijn op het aspect wegverkeerslawaaï. Ten aanzien van dit aspect is er dan ook geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

7.5 Luchtkwaliteit

7.5.1 Kader

De kern van de Wet luchtkwaliteit (titel 5.2 luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer) is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit in belangrijke mate verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) de belangrijkste stoffen. De in de Wet luchtkwaliteit gestelde norm voor NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde grenswaarde is voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. Met het van kracht worden van het NSL zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ aangepast. Voor PM₁₀ is dat 11 juni 2011 en 1 januari 2015 voor NO₂.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toeneemt dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Een ruimtelijke ontwikkeling vindt volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang als ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

Voor zover de ruimtelijke ontwikkeling is opgenomen in het NSL of de ontwikkeling kan worden aangemerkt als NIBM-project is toetsing aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit niet nodig.

7.5.2 Onderzoek

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk die bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit is dan ook niet aan de orde. Het aspect luchtkwaliteit vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

7.5.3 Conclusie

In dit bestemmingsplan worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die van invloed zijn op de luchtkwaliteit ter plaatse. Ten aanzien van het aspect luchtkwaliteit is er dan ook geen belemmering voor de uitvoering van dit plan.

7.6 Externe veiligheid

7.6.1 Kader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waarop het Wro besluit betrekking heeft en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor kwetsbare objecten wordt in zowel bestaande als nieuwe situaties het niveau van 10^{-6} per jaar als grenswaarde gehanteerd. Nieuwe beperkt kwetsbare objecten zijn alleen toegestaan onder een gewichtige motivering. Bestaande beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de PR 10^{-6} contour.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Voor het bevoegd gezag geldt met betrekking tot het GR wel een verantwoordingsverplichting.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarmee zijn nieuwe kwetsbare objecten binnen de PR 10^{-6} contour niet toegestaan. Ook is vastgesteld dat wanneer binnen het invloedsgebied van een buisleiding een ruimtelijk besluit wordt genomen, de verantwoordingsplicht van toepassing is.

Het Bevb gaat uit van een belemmerde strook van 4 of 5 meter, afhankelijk van de werkdruk. Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

Net als bij het Bevi worden de risicoafstanden en rekenmethodiek die volgen uit het Bevb opgenomen in een regeling, de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

7.6.2 Onderzoek

In het plangebied zijn twee aardgastransportleidingen gelegen: een leiding met een diameter van 36 inch en een druk van 66,2 bar en een aardgastransportleiding met een diameter van 48 inch en een druk van circa 80 bar. Voor de aanleg van de laatstgenoemde leiding is een

rijksinpassingsplan opgesteld. Rondom de aardgastransportleiding ligt conform artikel 14 van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) een belemmeringenstrook van 5,0 m aan weerszijden van het hart van de leiding. Binnen deze belemmeringenstrook gelden beperkingen ten aanzien van het gebruik van de gronden ter bescherming van de aardgastransportleiding.

De populatiedichtheid in het buitengebied is zodanig laag, dat de eventuele beperkte verhoging van het aantal mensen dat in het gebied verblijft, niet leidt tot een vergroting van het groepsrisico. Het bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk waarmee de populatiedichtheid toeneemt. Een berekening van het groepsrisico wordt dan ook niet noodzakelijk geacht. Hiermee is het groepsrisico voldoende verantwoord.

7.6.3 Conclusie

De in het plangebied aanwezige transportleidingen zijn met een dubbelbestemming bestemd. Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk die van invloed zijn op het aspect externe veiligheid. Het aspect externe veiligheid vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

7.7 Overige belemmeringen

Inleidend

Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straalpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Onderzoek

Door het plangebied loopt een bovengrondse hoogspanningsleiding en een ondergrondse drinkwatertransportleiding. Beide leidingen zijn met een dubbelbestemming in dit bestemmingsplan opgenomen.

Conclusie

Alle planologisch relevante leidingen zijn op de verbeelding met een dubbelbestemming weergegeven. De dubbelbestemming waarborgt een ongestoorde ligging van de leiding.

Deel D: Uitvoerbaarheid en procedure

8 Uitvoerbaarheid

8.1 Economische uitvoerbaarheid

Exploitatieverplichting

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als

De activiteiten die verband houden met dit bestemmingsplan bestaan uit het consolideren van de bestaande situatie binnen het plangebied. De kosten hiervoor worden gedekt uit de normale onderhoudsbudgetten en eventuele toekomstige investeringsprogramma's van de gemeente. Het opstellen van een exploitatieplan is dan ook niet benodigd.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

8.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Plan(vormings)proces

Bij het opstellen van het bestemmingsplan Buitengebied 2011 van de voormalige gemeente Bergambacht is het deelgebied Achterbroek buiten het plangebied gelaten, omdat dit deel meegenomen zou worden in het bestemmingsplan dat in het kader van het Veenweidepact zou worden opgesteld. Destijds is besloten om wel de bedrijfs- en woonpercelen aan de Achterbroek in het bestemmingsplan mee te nemen, zodat hiervoor een actuele regeling zou gelden en dezelfde rechten als voor de overige percelen in het buitengebied van de voormalige gemeente Bergambacht. Door gewijzigd rijks- en provinciaal beleid is de begrenzing van de gronden die voor natuurontwikkeling in aanmerking kwamen, gewijzigd. Dit heeft ertoe geleid dat de Berkenwoudse Driehoek wel voor natuurontwikkeling is aangewezen en het deelgebied Achterbroek niet. Voor de Berkenwoudse Driehoek is reeds een bestemmingsplan in voorbereiding. Voor het deelgebied Achterbroek is besloten een apart bestemmingsplan op te stellen die de huidige agrarische functie bestemd en waarbij aansluiting wordt gezocht op de regelingen uit het bestemmingsplan Buitengebied 2011. Dit bestemmingsplan voorziet hierin. De begrenzing van het plangebied is na de ontwerpfasen van het plan aangepast; enkele percelen die in het ontwerp nog voor natuurontwikkeling bedoeld waren zijn bij het vastgestelde plan buiten het plangebied gelaten.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

9 Procedure

9.1 Voorbereidingsfase

Voor aankondiging

Op grond van artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient voorafgaand aan een procedure van een bestemmingsplan waarin een ruimtelijke ontwikkeling wordt gefaciliteerd, een voor aankondiging te worden gepubliceerd waarin de gemeente aangeeft een bestemmingsplan voor te bereiden. Aangezien in dit plan geen ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt, was het niet nodig een voor aankondiging te plaatsen.

Inspraak

Omdat dit bestemmingsplan hoofdzakelijk de bestaande situatie bestemd en geen directe ontwikkelingen mogelijk gemaakt, is ervoor gekozen geen inspraakprocedure te doorlopen en direct het ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen.

Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Bro dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader is het voorontwerpbestemmingsplan voor advies toegezonden aan de Provincie Zuid-Holland en het Hoogheemraadschap Schieland en Krimpenerwaard.

Beide instanties hebben een overlegreactie ingediend die verwerkt zijn in dit bestemmingsplan. In de als bijlage 1 opgenomen 'Nota van beantwoording vooroverlegreacties' zijn de overlegreacties en een reactie hierop van de gemeente, opgenomen.

9.2 Ontwerpfase

Na afronding van het vooroverleg is de formele bestemmingsplanprocedure gestart. De aanpassingen die volgden uit de overlegreacties zijn verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan. Ook zijn er ambtshalve aanpassingen doorgevoerd.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is artikel 3.8 Wro (gelezen in samenhang met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht) van toepassing. De kennisgeving van het ontwerpbesluit tot vaststelling van het bestemmingsplan moet in de Staatscourant worden geplaatst.

Het ontwerpbestemmingsplan heeft van 24 augustus tot en met 4 oktober 2016 ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn zijn vier zienswijzen ingediend. In bijlage 2 is de 'Nota van beantwoording zienswijzen' opgenomen, waarin de zienswijzen zijn samengevat en van een reactie zijn voorzien. Ook zijn daarin de doorgevoerde ambtshalve wijzigingen verwoord. De

zienswijzen en de ambtshalve wijzigingen hebben op onderdelen geleid tot wijziging van het bestemmingsplan.

9.3 Vaststellingsfase

Het bestemmingsplan is op 28 november 2017 gewijzigd, ten opzichte van het ontwerp, vastgesteld. Tegen het besluit tot vaststelling staat, voor belanghebbenden, direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Daarvoor geldt in principe als voorwaarde dat een zienswijze is ingediend. Ook tegen wijzigingen die tussen ontwerp en vaststelling zijn doorgevoerd kunnen belanghebbenden beroep instellen. Direct na de beroepstermijn treedt, indien tijdens de beroepstermijn geen verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, het plan in werking.

Bijlage 1:
Nota van beantwoording vooroverlegreacties artikel 3.1.1.
Wro "Bestemmingsplan Buitengebied 2011, deelplan
Achterbroek", 16-0020536

Bijlage 2:
Nota van beantwoording zienswijzen bestemmingsplan
'Buitengebied 2011, deelplan Achterbroek